

DAUT BERISHA

Ti privremeni radnik u Parizu
Glavom i bradom
I crnom košuljom,

Iz rodnog kraja nosiš srđu
Kojom damama kvariš mir
Daruješ teške snove,

Kroz vrata u rolnama unosiš platna
Izvučeš ih veća od sebe kroz prozor
Plašeći ukrase zidova,

Naš vek beskrajniji nije
I mi večni nismo
Osim tragova svojih po Belom Svetu,

Sutra će nas videti kao u Platno
Na svim jezicima sveta
Otvorena knjiga duše i strpljenja.

Klanjam ti se za remećeni mir!

HIVZI SULEJMANI

Buka, remećeni red na Svetu,
Izbiše te na ivici Grada,
Do ludila ljutog, samog
— Ostrvo živo.

Pri samrti života
Ti uzdahnu poslednji put,
U sebi, surovom lepotom
Kao kamenje na saksiji bez cveta,
Postavi novi red na svetu.

I sve što Čovek može:
Da puca u zlo,
Zatim da viče, kliče, psuje...
I kada gluwonemi ne čuju,
Vrati se u tihi borbu sa sobom,
Jer se red postavlja iznutra.

Bučna parada
Knjige iz kuće nosi,
Na grobu suzama ispiru oči,
Za stare grehove
Za novi plač.

Grad u vrtoglavići,
Usred njega živo ostrvo.
Ne želi smrt lišća bez naslednika.
Jer život je lep, težak.

ANTON PASHKU

Dok usamljen čuti
Prelistava sećanja trupa
Prepoznaje boju krvi u kamen
I knjigu korena plete

Kada jezik nije sve što imamo
Pokušava jezik Majke Oca Zemlje
Jer jezik tuđinski vara smisao
Koji vene kroz dve cenzure

Kada se polako sigurno kreće
Raširenih grudi skrštenih ruku
Korak mu teško bije kao kad u
Glavi niče bela kapa vremena

Pazite na zdravlje korena
Nek što dublje u Zemlji dubi
Jer se granje zbuni prostire se
I plod pada u tuđoj grudi

Kliče li seme u zemlji tuđinskoj

PISANJE

Šaputanje, raširena usta straha,
Krik duži od smelosti,
Plač što teče kao jesenska reka,
Osmeh i pesma od bola,

Je životopis.

Crtež prstiju u pepelu ognjišta,
Trag bosa noge u blatu,
Nago telo koje briše rosu s trave,
Krvava slika u snegu,

To je rukopis.

Olovka na belom prostoru papira,
Pletanje lepih slova,
Novi stih, novi red i rima,
I tačke, upitnici, uskliknici,

To je lepo pisanje.

A pisanje, koje je od njih pisanje,
Ili pak zajedno sve?

DRAMSKA UMETNOST ZA Z. HAMITI

I

Hodajući ulicom menjaš Lica,
Prodaješ kape jednu po jednu!
Voliš i mrziš i ubijaš.
Dvoje vrebaju, treći glasno psuje.
Dvoje se psuju, treći se glasno smeje.
Dvoje umiru, treći svira na fruli.

II

Ulicama lutaju tri Čoveka,
I guraju se da nađu dom.
Jednog voliš, drugog mrziš,
Trećeg ubijaš na Pragu.
Odakle ti smelost da ubijaš čoveka,
A umetnost je Život.

III

Ako to nije laž, reci,
Ubij Sebe pred Svetom!

TIKVA

Kraj puta spusti seme tikva, pokondirena,
Da iz nje niče mlada, da izbegne grob.
Od đubreta naše sive i letnje kiše
Raste, raste tikva mlada,
Spusti lozu i plete zaplete
O gvozdenoj paučini građenog dvorišta.
Zadnji list probavi na put.
Prvi ga prolaznik ljutito otkinu,
I presahnu loza sva.
Šta ćeš, koren ostade sam u dvorištu,
Bez loze, bez ploda, bez semena mladog,

Tikva, pokondirena naša jedna!

S albanskog preveo:
Redžep Ismajli

ZNAK TAJNE

risto vasilevski

ZEMLJA

Ljudi
Mrtvih svetova
Na nišanu drže
Vasceli svet
I same sebe

Crpe utrobe
Menjaju lik vodi
Lome tešu kamen

Kao prazne zveri
Opreznih očiju
Bdiju nad svojim ponorima

Vatra vatru guta
Ozon bazdi na kosti
Smrt
Odasvud

Oklopi raznih boja
Celjusti svih brojeva
Krzna
Bodlje
Paučine
Tajni duboki rovovi
Uspaljeni kamenjari
Mišje rupe
Hrle po visinama
Rovaju po dubinama
Smanjuju širine

Koliko života
Toliko smrti
I više

ZNAK TAJNE

Nad nama
U krugovima
Do samih nebesa
Dižu se
Moćne tajne

Pod kojim li uzglavljem
U znaku ptice
Stoji naš krik?

PUT, KOB

Konji
S noćnim krilima
Pred zoru
Stižu i na tvoja vrata

Ostavljaš stvari
Dragu s celovom na obrazu
I bezazleno
Polaziš na put

Teška ruka
Odvodi te u nepoznato

Nedorastao za noć
Lak u bezbrižnosti
Osmehom zalupiš vrata
Za sobom
Zavaraš trag
Kamo ideš

U vazduhu
Ostaje ožiljak
Tvoga lica

BELINA, CVET

Iz proste zgužvane beline
Prazne oči
Ispuni cvet
Dovoljan za čitav beskraj

Rukama dotaknu vreme
Kao san čula

Probuđene latice
Lete iz temena
I stižu u svačiji pogled

Crveni
Beli
I žuti val
Nepotrebni zeleni otisak
Mrak što slazi niz revere
Lažni su oklop
Zaumne lepote

Beli srebrni znak
Iznad živih jabuka
Lažni je znak zodijaka
Na nemirnoj poljani

Neće uvenuti
Od dodira
Praznih ruku